

Jedneho pekneho rana ma zaujal Figelov vyrok o tom ze slovensku cestu 66, ako jednu z troch 66 route na svete, chcu premenit na vykladovu cestu. Tak ma napadlo prejst si tu cestu, este som ju celu nesiel a reku spravim si sen Route66, a kde len slovensky.
Ked Shrek havrhol aby sa startovalo z jeho chaty v Hradzani, po tom ako Boby vyhlasil ze bude jeho vychyreny gulasik, som ani na sekundu nevahal, a presunul zaciatok akcie uz na piatok.

Vyrazil som po praci, nalahko ako som bol zvyknuty, no veru na chatu som prisiel tesne pred zotmeninou uz troska premrznuti, bolo to vzhľadom na to co som nas este len cakalo zahrievacie kolpo. Ahi tie 5 minut po mne prišli aj Shrek s Maartym, ktori sú oba hranici. Veselo rozpravali, že boli nejake shrekotrasy, ze nejaki mufloni im tam do cesty skakali a ze nejake rukavice sa stratili, ale po par Jack Danielsoch sa spokojne usmievali, gulasik bol vyborny, debatili sme do 2hej rano.

Po tom ako som sa "vydatne" vyspal az 4h, (kto nepocul chrapacie duo Shrek-Maarty neveri ako je možne ze sroby nevyliezli z dosiek), ale po vydatnych parajkach z vcelajseho gulasika sme nastarovali (no ja obtiaznejsie, ale predsa) masiny, naobliekali sa (uz veru som aj zimnu vystroj dal, sak bolo nejakych krasnych 6st), vyrazili smer Hungary, po ceste nam Shreko chcel ukazat restauraciu na plavajucej lodi, zaviedol nas na cestu co isla 20 m od Dunaja, krasna cesta, jesenne farby, Dunaj..parada, dali sme si kofolu...no, nazývali to kofolou ale malo to len farbu kofoly, a vydali sme sa oficiale na trasu. Nastartoval som GPS, a smelo sa dal viest. Po takej istej ceste ako sme isli, 20m od Dunaja, GPS ukazovalo jasny prejazd, ale pred nami zrazu akoby niekto mamutim bagrom odbagroval kus zeme...ziadna znacka ze cesta je prerusena vytokom vody nejakej cerpacky, priekopa asi 10m hlboka, ist tade v noci aj sa veru pototo...dalo sa to obist cez taky priechod, ktory ale bol strmy a neprijemny na spodok motorky. Po zvladnuti ale uz sme veselo sli smer Salka, presli sme hranice Hungary, pofotili dokazovu dokumentaciu a pokracovali cez HU.

Prekvapivo dobra cesta vo zvlnenom terene, pomerne dobrý asfalt, stupanie a klesanie ako duny nas prijemne rozohriali, aj madarski jogurti nas kupodivu pozdravili (teda iba jedna parta 6tich, ti ano, druhá parta co sла oproti nas mala v pecku ako to maju madari vo zvyku), aj kupodivu ta prva parta jogurtov sла slusne len 95-100, tak prijemne naladeni sme si to prdkali coprackym tempom, az kym nezacali sa objavovat na ceste biologicke miny charakteristickej farby, pachu a tvaru. Napriev sme si ich signalizovali na ceste, ked ale uz bolo viac a viac, a ja som dostał sialeny krc do nohy po jednej signalizácii, museli sme sa dat na anglicky sposob, jazda vlaivo. Nastaste kusok pred hranicnym priehodom sa objavil sedlacký Ronsky zapráh aj s priviazanym koníkom, ktory veselo cupital za vozom a rozsieval za behu miny. Puch nas varoval vopred. Po tom co sa nam ich podarilo obist, sme sa vratili do Siah a prekrocili prvý meter I66. S pocitom 'aaaa, uz je to tu' sme ukrajovali prve kilometre, aj slniecko zacalo hriat, bolo to uz tesne okolo 13tej, krasna krajinka, ciste nebo, saman dobre bubnoval. Obed bol dohodnutý na pol druhu v kolibe Straze pri Zvolene, reku treba popohnat koniky, troska meskame, ale prisli sme tam po miernych komplikaciach, kedy som si az neskoro uvedomil ze ta sipocka na GPS

sa nejak uz hodnu chvilu nehybe. Po odovzdani vedenia Maartymu, ktorý mal druhe GPS, sme trafilci, nas tam uz cakal Boby a Vendulka a casnik ktorý nam oznamil (po odstrojeni samozrejme) že mama ist do prec lebo oni tam maju svadbu. Tak sme sa presunuli do starej kolby oproti. No hajp ako sme vosli a videli ze je to plne, pochytili sme obavy, ale o par sekund na to sa nas ujal agilny casnik, zaviedol nas do pivnicnych peknych priestorov, ani sme sa neusadili poriadne uz casnicka pisala objednavky na polievky (zahriat zahriat ano treba). A za par minut boli polievky na stole. Ziadne ze tanier s polievkou ale rovno cela misa, kazdy nech si nabere nech sa paci...velmi prijemne, ledva sme dojedli polievky, uz sa nieslo druhe, hoci sme si kazdy naobjednavali ine, porcie velke...proste to tam islo len take fukoty, casnik lietal ci je vsetko v poriadku, ci nam nic nechyba. Za 15 minut uz sme chlipkali napapani kavicku...a ked casnik dokazal zohnat aj Ibalgin, Maarty vyhlasil, ze bude tu restauraciu velebit pocelych Cechach. (tak som zvedav). Autobus ktorý prisiel po nas uz mal vystyk odchod, 20 spokojnych ludi cupkalo prec, my sme este kavickovali, a kecali so Skrinom, ktorý nas prisiel pozriet, aj ked sa viac venoval Vendulke ako nam. Na parkovisku sa prave objavil Gapy, vymenil si nejaky kontraband s Bobym, s nami pozdravy a packu, a pokracovali sme v jazde po I66. Sniecko uz bolo za oblakmi, cas sa kratil, teplota tiez, nadmorska vyska naopak stupala, oblaci sa zmenili na zlovestne mraky medzi horami, ponahlali sme sa do ciela, ktorym bol Horsky hotel Puste pole. Poslednych 10 km bolo akoby nekonecnych, uz aj snezik jemne poletoval, zima uz bola, aj my unaveni, aj mrak sa zmenil na olovenu oblohu, aj tma prichadzala, hnala nas vidina ciela, ale policajne hliadky nas drzali v predpisanej rychlossti. Nakoniec sme dorazili do ciela, sme presli az na posledny meter I66, dali dokumentacnu fotku na krizovatke, a ubytovali sme sa. Vyborni majitelia hotela vysli v ustrety, Shreko a Maarty dostali 3 izbovy apartman s kuchynkou, spolocenskou miestnostou, chladnickou, kupelnou, ja som dostał 2 izbovy apartman 4 lozkovy, vsetko v cene 9.90euro, boli sme jedini hostia v hoteli, proste velka spokojnosť, dali sme si veeru, pecenu, kacicku, nejake pivecka a regale (chalam pri CHivas Regal kedze nemali Jack Daniels), vecer sme stravili debatou, zapisali pochvalne slova do Knihy hosti. Ked nam domaci povedali ze vecer tam bolo -10 stupnov, ze este okolo obeda ako sme prisli padal husto sneh, vedomy si mojej slabej baterie, dal som si tu namahu a vyzval som bateriu a zobrajal si na izbu, tesil som sa ako luxusne nastartujem rano. Teplota klesala, chodim sme kontrolovat telefon, ked okolo -2 zacalo aj snezit tesil sme sa na bielu krajinu rano a trusili vtipy o tom ako budeme motorky vykopavat. Neskoro ale sneh nebol, zima ano, vsade inovat a zamrzhlute kauze, po dobrých ranajkach sme sa zacali vystrojovat na cestu. Vsetci obleceni, reku ideme, bateria nahodena, otocim klucikom, starter, cvak a tma..kuaaa....ani displej, ani svetla, mrtva masina. Tak sme stravili hodinu zistovanim cim to bude, rozobral som moju elektraren pod sedackou, preveril vsetky poistky, dal nabijat bateriu...no nic. Podarilo sa nastartovat motorku pripojenim baterie z druhej masiny, tak sme za chodu motora namontovali bateriu naspat, reku ideme, ak bude nutne zhasnut motor pre tankovanie uvidime, kym ide motor je dobre. Neskoro ale slo nastartovat bez problemov niekolko krat, potom sice nam to spravila znova, ale prisli sme na to, ze to zrejme poplasne aktivuje imobilizer, ze staci skratovat + a - a zas to ide. Predpokladam, ze to moze suvisiet so slabou bateriou ze prudko klesne napatie pri starte a poplasne to vyhodnoti ako narusenie obvodu, kupim novu bateriu, ak nepomoze jehnem poplasne o stenu. No my sme isli smel 107, cakali nas uzasne serpentiny, Maarty sa dal smer PL, tiez krasna cesta smer domov do Ciech. Na ceste este lady, zima, isli sme tak 40, opatrne. Zaciatok cesty bola hruza, tak zaflakovana a rozbitu cestu som nevidel a to shrekotrasy jazdim v pohode, ale po chvilke prisiel novucicky asfalt. Pred rokom ked som tade siel este tam bol tankodrom, vytiesili sme sa zo serpentin. Kedze tym mojim problemom so startovanim sme stratili cas, nebol cas ist tankovat do Telgartu ako sme zamyslali, a cakala nas serpentinova cesta dlha tak na 50 km, zacali sme sa obzerat po cerpacej stanici. S hrozou sme zistili, ze tam siroko daleko

Napísal BlasterXXL

Pondelok, 17 Október 2011 12:18 - Posledná úprava Sobota, 26 Január 2013 22:19

(Jelsava) ak aj je cerpacka, tak v nedelu poobede není sanca ze je otvorená. Ej veru aj nas usmev presiel, aj ked nam domaci subaj ochotne radili, len nas viac zneistili. Tak sme zvolili variantu istoty, pretusili sme planovanu trasu, presunuli sa do Revucej, natankovali, a zvoli si alternativnu trasu cez Sirk do Hnuste. Toto bolo osudove rozhodnutie vyjazdu. Ked som pozrel na GPS na mapu, vidiac tie serpentiny, no tusil som ze to nebude cafe ride. Už zaciatok cesty prebehol v znameni 'kade tam kua'? Ked sme sa pytali na cestu, domaci svorne tvrdili ze to je zla neudrziavana cesta a mysleli si ze nam sibe urcite, ale nas to nemohlo odradit. Reku ked sme uz tam, musime ju vidiet a prejst. No domaci mali pravdu. Uz viem ktoru cesta je najhorsia na Slovensku. Tato... Prudke otoky na roznych vyskoch asfaltu s naviatym listim a strkom a dierami....jazda zrucnosti...trojku sme mali maximal...ale bolo to len cca 15 km, akonahle sme vosli do Sirku, prisiel naopak krasny asfalt, tocaky, Shreko sa dostal do zivlu, zacial suchat stupacky a klopit ako jogurt, prostre zajazdili sme si fantasticky. Bola to odmena za tie zle cesty, urcite tade este pojdem. Nuz potom sme sa dostali na hlavny tah cesty prvej triedy a uz nas to nieslo domov, lenze zas cas sa kratil, svetlo tiez, teplota klesala, zapadajuce slnko neznesitelne oslepovalo, chvilami vyslovene slepota, tak reku dame veceru v motoreste za Dudincami, kde sme sa prekvapivo dobre najedli, a za padajucej tmy pokracovali domov. Zima uz bola citelna. V Kolte som sa rozlucil so Shrekom, a ja som sa vydal domov po znamych cestach stylom zavesit sa za auto a drzat sa ho u patricnej vzdialnosti ako kliest nech mi dopredu ukazuje cestu. Domov sme dorazili vsetci traja, dzlheni, ale vytreseni, rozhodne sa Route66 po Slovensky vydarila, aj ked z Magickeho svistu vznikol nakoniec u mna 700 Drsnych kilometrov. (Shrek a Maarty dali aj pocitnych 1000 km). Proste velka spokojnosť, v tma rozhodne najlepsi vyjazd v sezone. Zima sa striedala so slnieckom, krasny asfalt s rozbitymi cestami, hornate useky s rovinami na juhu..velmi pekny vylet. Fotky vid Galériu.

Slová šamana:

dovolím si pridať zopár riadkov ...

1. vďaka tejto akcii som objavil ďalšieho blázna na dvoch kolesách ... nemá ešte čierny odznak, ale dostal špeciálnu úlohu, takže má možnosť ho získať aj bez kotrmelca na výjazde. ... už ho ma.
2. zistil som, že okolo Kokavy, kde hlavné cesty vyzerajú niekedy rovnako ako miestne komunikácie a nikde nie sú vyznačené čísla ciest, by mohla zlyhať aj moja NN2G! keby nepomohla GPS ...
3. ak z jedného miesta pri ceste vyskočí jedna vysoká zver - treba čakať, že vzápäť vyskočia ďalšie.
4. ak z nezapnutej brašne počas jazdy stratíte jednu zimnú rukavica, tak vám určite zostane ľavá.